

1. Тутова М. О., Перекатов Е. В. Эффективность складской логистики // I Международная научно-практическая конференция «Современные инновации: фундаментальные и прикладные исследования», 2015.
2. Дыбская В.В. Стратегические задачи логистики складирования / В.В. Дыбская // Логистика и управление цепями поставок № 1 2005, с. 6-14.
3. Гаджинский А.М., Логистика. - М.: 6-е изд. "Дашков и К", 2003, - 407с
4. Майзнер Н.А., Складская логистика. В: ТГЭУ, 2006, - 175с.

ФОРМУВАННЯ САМООРГАНІЗОВАНИХ КОМАНД В УПРАВЛІННІ ІТ-ПРОЕКТАМИ

Ушакова К.В.

Науковий керівник – Скачков О.М., канд. техн. наук, доцент

Кожен успіх компанії зумовлений певною командою людей.

Саме сила, злагодженість і досвід цієї виконавчої команди значною мірою визначають загальний результат кожної дії, яку робить компанія. Щоб бути успішними, підхід до управління проектами повинен враховувати цей факт.

За визначенням можна вважати командою будь-яку групу людей, які організовані для спільної взаємодії і взаємодопомоги для задоволення потреб своїх клієнтів шляхом досягнення мети і цілей.

Ключова відмінність між самоорганізованими командами та іншими типами команд полягає в повній відсутності контролюючої влади та управлінського рівня. Самоорганізовані команди несуть відповідальність за весь процес проектування та розробки продукту. Перевага такого підходу полягає в наданні співробітникам відчуття «власності» над роботою. Цей тип команд найкраще підходить для високо творчих і динамічних бізнес-середовищ і часто використовуються в ошадних управлінських підходах (lean managerial approaches).

Самоорганізована команда - це команда, яка набагато ефективніша і продуктивна, ніж будь-який інший тип команди. Вона сама встановлює норми, цілі та формує місію проекту. Цей тип має такі характеристики як: довіра між членами команди, можливість самостійного вирішення конфліктів при їх виникненні, вони розділяють зобов'язання, і кожен член відповідає за результати проекту. Дуже важливо, щоб співробітники забули про «орієнтації на контроль» і переключилися на «роль учня» у спільній роботі [1]. Завдяки вищезгаданим характеристикам така команда забезпечує видатні результати.

Формування таких команд в організаціях вимагає кардинальних змін. Проте вони поступово стають більш успішними для адаптації до змін в їх оточенні. Розширення прав і можливостей стає ключовим

стратегічним компонентом, який може допомогти організації швидко адаптуватися і перетворювати «загрози» в можливості.

У дослідженні, яке було проведено за декілька місяців спостереження за командою, а також завдяки вторинним дослідженням, були зроблені висновки, що кожна команда стикається з проблемами в процесі становлення самоорганізації та за частіше не має бази та плану для таких змін.

Наукова новизна дослідження полягає в узагальненні наявних теоретичних підходів з метою формулювання повного і сучасного бачення проблеми, розробка рекомендацій до формування самоорганізованих команд. Мета дослідження – розробка моделі формування самоорганізованих команд в управлінні IT-проектами.

Методами дослідження є логічний підхід до визначення основних понять теорії та практики управління проектами, принципи статистичного, системного аналізу, порівняння, експертна оцінка, логічні та графічні методи підсумовування інформації.

Також можливо відмітити подальші дослідницькі можливості з передумовою, що команди, які не знайомі з командною структурою, структурою, яка пропонує багато автономії, стикаються з деякими проблемами, пов'язаними з нею. Коли команди звикли працювати в дуже контрольованому середовищі, вони зазвичай дотримуються наказу від свого керівництва. У більш уповноваженій структурі, команди контролюються все менше і менше. Це має переваги, такі як більша гнучкість і більша задоволеність роботою, але також може мати багато негативних наслідків, якщо команда переповнена відчуттям свободи.

Таким чином, розроблена модель формування самоорганізованих команд може не тільки бути впроваджена на фірмі, але й позиціонуватися, як конкурентна перевага.

1. Larry Hirschhorn *Managing in the New Team Environment: Skills, Tools, and Methods.* – Massachusetts: Addison-Wesley, 1991. – 101 с.

АНАЛІЗ ЗАСОБІВ ПРОГРАМНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЕКТУ

Сіренко К.О.

Науковий керівник – Скачков О.М., канд. тех. наук, доцент

У наш час популярність і ефективність методів і засобів управління проектами призвели до появи різноманітного програмного забезпечення для поліпшення і спрощення проектної діяльності. Програмна реалізація продукту, окрім іншого, також дозволяє максимально уникати похибок та внести корективи у проект у залежності від виявлених відхилень.